

On són les urnes?

Un any després que van aparèixer com per art de màgia, on són ara les urnes de l'1-O?

I el 'Piuet'?

El vaixell que va allotjar policies és de nou un ferri a Itàlia

El dia que vam guanyar

DIET LASH
medical

La dieta que funciona

APRIMA'T
SENSE PASSAR GANA

www.ladietaflash.com
T. 973 23 31 84
C/ Sant Antoni, 41 - Lleida

Vols formar part del nostre equip?
Envia'ns el teu CV a rrhh@ladietaproteica.com

NACIONAL P16-17

La marxa policial acaba amb incidents

Càrregues dels Mossos contra els independentistes que protestaven per la manifestació

L'ESPORTIU

Futbol

El Barça empata (1-1) amb l'Athletic

Munir fa el gol a les acaballes d'un partit en què Messi no juga de sortida

ESPAI PISCINES

GRQP
POOL LINE

Ens banyem?

DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

116116-115059w

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

Escoles obertes, l'èxit de l'1-O

Just en aquest precís moment que vostè llegeix aquest diari, avui fa un any hi havia milers de ciutadans que agafaven màrfegues i sacs de dormir i es preparaven per passar la nit a l'escola. El projecte "Escoles obertes" va ser una de tantes meravelles fruit de la intel·ligència col·lectiva que van aflorar els dies previs a l'1 d'octubre i, gràcies a això, la majoria de col·legis electorals estaven protegits per barricades de gent de totes les edats quan hi van arribar els *piolins* amb intenció de clausurar-los.

Avui és el dia d'homenatjar a tots els qui, ara fa un any, van dormir a terra amb un ull obert per vigilar les portes, i també d'homenatjar els impressors que van fer anar les rotatives sense por, els transportistes i particulars que de franc van portar sobres i paperets entaforats de nit en maleters, els homes i dones valents que van custodiar urnes i les van deixar damunt les meses electorals, i evidentment els

Les claus de l'escola o de l'institut eren les claus que l'endemà havien d'obrir la porta a la ciutadania

empresonats i exiliats que es van mantenir en el càrrec fins al darrer dia, perquè tots ells van fer possible el miracle del dia 1 d'octubre que va canviar per sempre la història d'aquest país. Però sobretot avui, 30 de setembre, el dia que vam aconseguir mantenir les escoles obertes, és el dia d'homenatjar els directors de centres, els mestres, les ampes, que van entendre que les claus de l'escola o de l'institut eren les claus que l'endemà havien d'obrir la porta a la ciutadania. Que les escoles havien de ser espais de llibertat i de democràcia, encara que això portés conseqüències. I alguns ho van pagar car, sent assenyalats i fins i tot denunciat per haver obert els centres o, més gros encara, per haver parlat de les càrregues policials a classe. Ho diu Jordi Cuixart: "No ens oblidéssim mai de donar les gràcies als mestres, el pilar d'aquesta escola catalana que és un gran consens de país, un èxit de cohesió social i d'equitat." I des de fa un any també un èxit de la mobilització popular en defensa de la democràcia. Mil gràcies.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Aquells dies

El 20 de setembre al vespre, el dia que potser va començar tot, era al Teatre Lliure de Gràcia veient *La comèdia dels errors*, un disbarat còmic basat en l'obra de Shakespeare. Abans, per fer temps, havia passejat pels carrers del barri i havia menjat una coseta en un bar. L'ambient no era com el d'un dia qualsevol. Tots volíem fer el cor fort i vida normal però ens observàvem interrogants i com en-rampats. Al matí s'havia divulgat la notícia que la policia havia entrat a unes dependències de la Generalitat. Em vaig pensar que era al Palau i ho vaig trobar indignant i intolerable. Primera de les indignacions i intoleràncies que havien de venir. Després es va saber que la "dependència" era la conselleria d'Economia, a la Rambla. Molta gent s'hi va acumular en senyal de protesta. No m'hi vaig fer present però en vaig estar al cas tot el dia. Al vespre, al teatre, em distreia de tant en tant de l'escenari pensant-hi. Els concentrats seguien al seu lloc. La policia estava plantada davant el local de la CUP amb aire desafiant. Vaig creure que al principi o al final els actors al-

“Com els vam poder aguantar? Com entomarem els que han de venir?”

guna cosa en dirien. No es podia no dir res, aquell dia. Si no els actors, l'empresa. Per mi que els van fallar els reflexos. La tensió que pujava de la Rambla i Casp havia penetrat a la sala.

A les cinc del matí del primer d'octubre era al col·legi on em tocava votar protegint l'urna. Hi vaig entrar la papereta que passaven les dotze. Com que el local era molt a prop, durant l'espera havia anat a casa. Vaig veure per la televisió primer les imatges de violència de Sant Julià de Ramis, on havia de votar el president Puigdemont, i després les d'altres llocs. Quan vaig tornar, la cua s'havia multiplicat.

La indignació pot ser un gran estimul·lant. Llavors, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, presidents d'Òmnium i l'ANC, ja eren tancats, acusats d'haver agitat les masses "tumultuàriament" el dia de la concentració davant d'Economia. "Tumultuari" va ser el mot d'ordre perquè el Codi Penal el castiga amb severitat. Després vindrien "sedició", "rebel·lió"... Dos dies després, al final de l'"aturada de país", el rei ens renyaria i amenaçaria. Al cap d'un mes, estarien tancats a la presó uns quants consellers. Uns altres, amb el president, serien a l'exili. L'autonomia, suspesa. La Generalitat, intervinguda. Cada dia de cada dia teníem un motiu per indignar-nos i trobar la situació intolerant. Un Estat contra una part dels seus ciutadans. Com ho hem pogut aguantar? S'ho pregunta el sociòleg i pedagog Manuel Delgado. Diu que hauríem de ser objecte d'una anàlisi a fons per respondre'ns-ho. L'Estat ens ha mantingut un any en una situació de malestar. No ens ha estat bo. Ens ha marcat. Com ho hem pogut aguantar? Com entomarem el que ha de venir?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rws26u>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Republiquem

L'Associació de Municipis per la Independència ha demanat als ajuntaments catalans (si més no als seus associats) que demà, 1-O, que no és una data qualsevol, penguin als seus balcons una pancarta amb el lema *Republiquem*. A mi em sembla bé, perquè va ser just ara fa un any que aquest país va començar a republicar de veritat. I és el que el govern Torra anuncia cada vegada que pot: "Farem República". I és a partir d'aquí, suposo, que l'AMI converteix aquest "fer república" en verb. I li surt el verb republicar, que de moment ni el de l'IEC ni cap altre diccionari admeten. Jo republico, tu republicues, ell republica, nosaltres republicuem..., diu l'AMI en la seva pancarta. El verb m'agrada però m'ha fet ballar el cap. Nosaltres "republicuem" o "republicanegem"? Vull dir, el verb ha de ser republicar o republicanejar? Perquè si és republicar, suposo que l'hauríem de

Ara fa just un any que aquest país va començar a republicar de veritat. O a republicanejar.

conjuguar com el verb abdicar, per posar-los un exemple. I si és republicanejar l'hauríem de conjuguar com el verb netejar, per posar-los també un exemple. Jo soc de la generació dels que de petits aquests dubtes els consultàvem al diccionari aquell de color verd d'editorial Claret *Els verbs catalans conjugats*, de Joan Baptista Xuriguera. Ara tot és a internet. Però ni el verb republicar ni el republicanejar hi són. Però hi hauríem d'anar pensant. Si "fer república" vol dir passar a l'acció i fer-la,

potser que ho convertim en verb, no? El futur podria ser el jo republicaré, tu republicaràs, ell republicarà... o el jo republicanejaré, tu republicanejaràs, ell republicanejarà... Com serien l'infinitiu, el gerundi i el participi? Republicar, republicant i republicat? O republicanejar, republicanejant i republicanejat? Quan els diputats votin una llei republicana i facin república, estaran republicant o republicanejant? Ja sé que aquest article no deixa de ser un entreteniment, però com que l'IEC de tant en tant es dedica a incorporar noves paraules al diccionari, si en els darrers anys ha incorporat lifting, pica-pica, píxel o aiatol-là, potser estaria bé que es plantegessin, si això va de veritat, incorporar el verb republicar. O republicanejar, és clar.

PD. Mentre l'IEC no ho fa (ja saben que el mentre és molt important), no pateixin: vostès facin república, republicuin o republicanegin.

De reüll

Carme Vinyoles

No hi valen peròs

Pecat d'immodèstia: quina sort que teniu, lectors, de trobar-me ben activa! Perquè si l'atzar m'hagués fet home, a aquestes alçades de l'any ja em començaria a desentendre de tota activitat productiva, a partir –comptant festius i ponts– d'avui mateix, dia 30 de setembre. Això sí, m'hauria de conformar, a canvi d'aquestes perllongades vacances, amb el mateix sou que percep una dona que treballa fins a 31 de desembre, i així faríem la pau. No és cap *boutade*, va de veres: Intermon Oxfam denuncia en el seu darrer informe,

La bretxa salarial i la desigualtat afecta la salut de les dones

Veus contra la precarietat: dones i pobresa laboral a Europa, una realitat crua i persistent el resum de la qual és: en el nostre continent hi ha una bretxa salarial del 16%, que representa que les dones han de treballar 59 dies més que els homes per assolir el mateix nivell retributiu. L'explicació? Discriminació directa

o indirecta per raó de gènere, conclou l'entitat, que aporta una altra significativa dada: elles dediquen una mitjana de 22 hores a la setmana a feina no remunerada (domèstica, cura a les persones) i ells 10. No és estrany –però sí inadmissible– que la salut femenina se'n ressenti sotmesa al desgast físic, mental i emocional que comporta aquesta injustícia per a la qual no hi valen peròs –pretextos– tal com remarca la campanya d'Intermon Oxfam engegada per reclamar als governs i institucions comunitaris la fi d'una desigualtat que col·loca la dona en desavantatge per viure dignament.

Les cares de la notícia

PRESIDENT D'ERC

Oriol Junqueras

Pas endavant

El president d'ERC, empresonat des del mes de novembre de l'any passat, primer a Estremera i ara a Lledoners, va anunciar ahir que encapçalarà la llista del seu partit a les eleccions europees del mes de maig vinent. Una bona manera de denunciar el retrocés democràtic a l'Estat espanyol.

DIRECTOR DE CINEMA

Isaki Lacuesta

Triomf a Sant Sebastià

El director de cinema gironí va guanyar ahir la Petxina d'Or al Festival de Cinema de Sant Sebastià amb la seva pel·lícula *Entre dos aguas* i s'ha convertit així en el tercer cineasta que guanya dos cops el prestigiós guardó. Un impuls molt important a una brillant carrera cinematogràfica.

ENTRENADOR DEL BARÇA

Ernesto Valverde

Dubtes raonables

El FC Barcelona va encarrilar ahir el tercer partit sense conèixer la victòria després d'empatar contra l'Athletic de Bilbao (1-1) al Camp Nou, obrint així una esclatxa de dubtes raonables sobre el joc de l'equip, que haurà de rectificar en els dos propers enfrontaments contra el Tottenham i el València.

EDITORIAL

Manifestació i incidents lamentables

La celebració, ahir al matí al centre de Barcelona, d'una manifestació de sindicats policials en homenatge als agents que van colpejar els votants l'1-O –autoritzada, com no podia ser d'altra manera a Catalunya– no es pot considerar res més que una provocació. No serveix, en aquest sentit, de cap manera l'excusa esgrimida pels organitzadors que es tractava d'una marxa per l'equiparació salarial dels cossos de seguretat. El sol fet que es convoqués a Barcelona i dos dies abans de l'aniversari de l'1-O, en què l'actuació dels cossos policials estatals va ser totalment fora de mida, demostra clarament que els organitzadors buscaven provocar el moviment independentista, molt sensible després dels lamentables fets de fa un any.

Davant aquest panorama molts independentistes van decidir ahir sortir al carrer i participar en una contramanifestació –fet molt habitual, per exemple, en països com Alemanya– que, malauradament, davant alguns intents de trencar el cordó policial, va acabar amb enfrontaments amb els Mossos i amb dures càrregues, en una resposta que en els propers dies s'haurà de valorar si no va ser excessiva en força moments. En tot cas, les imatges de violència van tornar ahir al primer pla.

L'independentisme, que des del primer moment ha seguit un procés pacífic i totalment allunyat de la violència, no es pot permetre ara que actuacions aïllades, amb una resposta policial segurament inadequada, malmetin la seva imatge. L'altra qüestió important és si tot plegat no s'hauria evitat desplaçant la manifestació unionista a un lloc aïllat i lluny del centre. Motius de seguretat no en faltaven, com els fets han acabat demostrant.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

A punt

El govern presenta les urnes i garanteix el vot, mentre comença l'ocupació d'escoles. Amenaces sense cap aval legal contra els membres de meses.

10
anys

El pla de rescat

El Congrés dels EUA rebutja el pla Bush. Dos de cada tres republicans voten contra els 700.000 milions de dòlars del rescat.

20
anys

Més poder

Jordi Pujol demana "més poder per a Catalunya" per tal de donar resposta al nou escenari que s'obre a Espanya.

Full de ruta

Joan Rueda

Manuel Valls

Manuel Valls ha confirmat aquesta setmana el que era un secret de domini públic des que Ciutadans va aconse-

guir el compromís de determinats grups privats per sufragar la seva campanya: que encapçalara una candidatura a les eleccions municipals, anomenada Barcelona, Capital Europea, una espècie de marca blanca del partit taronja i de l'unionisme. Valls, nascut a Barcelona, com explica ell, per desig del seu pare, d'origen espanyol, mentre hi era de vacances, va ser el primer ministre de França entre els anys 2014 i 2016 pel Partit Socialista. Els ideòlegs de l'operació asseguren que el discurs de Valls, que se centrarà en la inseguretat i la insalubritat de Barcelona, podrà captar vots de manera transversal en una ciutat preocupada per aquests dos problemes. En altres circumstàncies potser sí, però en les actuals aquesta transversalitat s'acaba quan s'acosta al sobiranisme i no diguem a l'independentisme. Cap votant republicà li donarà el seu vot. Això sí, pot esgarripar-ne al PSC i al PP, però ja sa-

Ven una imatge de bon gestor i home seriós mentre que a França l'anomenen el diputat fantasma perquè ni apareix per la feina

bem quins resultats van treure tots dos a les municipals de fa quatre anys. A més, Valls ve amb l'etiqueta de bon gestor i d'home seriós en la seva feina, imatge que contrasta amb la que té a França, on se l'anomena el diputat fantasma perquè no apareix mai per la feina. Valls es vanta d'haver expulsat 5.000 gitanos del país i vol ser alcalde de la ciutat on s'ha manifestat més gent a favor de l'acollida de refugiats. Valls, el que no va poder evitar els atemptats de Charlie Hebdo i Bataclan, tots dos en el seu mandat i quan ell venia de ser ministre de l'Interior. Imatges molt diferents la que, interessadament, vol donar a Barcelona i la que la gent en té a França.

El fitxatge de Valls pot ser el gran error de Cs. El polític francès voldrà aprofitar-se de la plataforma que li lliuren els d'Albert Rivera per recuperar la seva carrera sense importar-li gens ni mica Barcelona i les seves possibilitats. I la ciutat no es mereix un alcalde de pas que, en aquest cas, només la vulgui usar per recuperar la seva carrera i garantir-se un sou.

Tribuna

Maria Dolors Renau

Un nou esclat feminista

Aquesta vegada s'ha produït una mobilització massiva, gairebé universal. I calia, sí. Fins a la gran trobada que Nacions Unides va organitzar a Pequín no estava gens clar, formalment i realment, que els drets de les dones formessin part del que, des de fa més de dos segles, es consideren els drets humans fonamentals. La meitat de la humanitat ha continuat sent considerada una ciutadania de segona o tercera categoria. Aquest fet no tan sols va costar la vida a moltes dones que en temps de la Revolució Francesa reclamaven els mateixos drets humans que els homes (la més coneguda, Olympe de Gouges), sinó que tots els esforços posteriors per assolir una certa igualtat de drets s'han trobat frenats, impedit per una, diguem-ne, cultura mil·lenària tan arrelada, que l'única història, l'únic relat públic i difós, ha estat construït, protagonitzat, pel patriarcat. I entretant la història real, la no dita, s'ha anat sustentant sobre la vida, el treball de la majoria silenciosa de dones. El seu silenci públic, ara ho anem veient, ha deixat dèficits hu-

mans d'unes dimensions que encara ara no som capaços de valorar. No oblidem quins són els tres grans principis inspiradors del salt que fa que un humà deixi de ser un serf per començar a ser un ciutadà de ple dret: la llibertat, la igualtat i la fraternitat. I la primera qüestió que se'n planteja és a quina igualtat poden sumar-se les dones després de dos mil anys de servitud? En quin món volen i volem entrar?

ELS FEMINISMES no es produeixen al marge del món actual. I aquest és un moment especialment depredador, humanament parlant. El neocapitalisme sembla tenir un únic referent, com explica Victoria Camps: la llibertat individual, el guany personal. Sobretot per comprar i vendre, oblidant els altres dos principis. Un gran risc. El mateix argument que ens ha servit per decidir quan volem o no tenir fills es fa servir per vendre el que sigui del cos, llogar úters, prostituir-se hores o per sempre. Tota part del cos pot esdevenir mercaderia en nom de "no soc lliure de fer el que em sembli amb el meu cos?". I aquí

està tot el sistema i tota una ideologia esperant àvidament el rendiment econòmic del cos femení fonamentat en una idea de llibertat sense límits. Una gran trampa que no sempre es veu clarament. I entretant, la solidaritat, sororitat, on para? I tot allò silenciàt que permet mantenir la vida? On, com a humans, hem abandonat la cura dels altres?

LA LLIBERTAT no pot justificar l'autoexplotació ni la dels altres. S'ha d'acompanyar de la solidaritat, i omplir-la de principis reals que ajudin de veritat a construir un altre relat i una altra realitat en què els humans, homes i dones, anem aprenent a viure en pau. I fer que els drets humans guanyin terreny en zones fins ara silenciades per història de guerres, conquestes depredadores. L'esclat recent dels feminismes, les mobilitzacions massives, justes i necessàries més que mai han de saber que hi ha trampes que poden malmetre aspectes importants dels avenços. I cal anar avançant en el que els fa plenament humans.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El meu país

■ M'agradaria poder dir, / senzillament explicar / aquest goig que sento dins / que el meu país em fa brotar.

El meu país, la seva gent, / un petit món amb sang forjat, / entre tots fet i enlairat / un món del qual en soc part.

Tant si és pel que veig, / pel que escolto i puc sentir, / per dintre tot es remou / i orgullós fa el cor glatir.

També quan comptem els passos, / si la tenora fa el so, / o emparrant-nos sobre els altres / i amb els braços fer un sol cos.

Del que hem passat i patit, / ara no en vull parlar, / com a poble que som, / sempre han provat d'ensorrar.

Tampoc de restes d'història, / de castells i cavallers / de baralles i de festes / d'espases, escuts i de creus.

Sí que de recordar em plaurà / d'en Gaudí les seves punxes, / els versos d'en Guimerà

/ i d'en Casals la música.

Com a valent timbaler / no deixaré fort de tocar, / i si convé com Serrallonga / els contres hauré d'empaïtar.

I quan la mirada enfiles, / quan mires directe al cel, / és quan per dintre gravita / tot l'amor que per ell sent.

RAMON ARBÓS FIGUERAS
Barcelona

El Vaticà i la Xina

■ Cal celebrar l'històric acord entre la Xina i el Vaticà per una major normalització de les seves relacions. Pràcticament, la realitat entre els cristians xinesos ja consistia en una activitat religiosa tolerada i respectada per l'administració del gegant asiàtic. Com he fet en alguna altra ocasió, repeteixo el meu testimoniatge de fa més de quinze anys, primer a Tianjin i posteriorment a Harbin, en temples erigits, molt ben conservats, pels antics colonialistes europeus a

Tianjin i l'antic domini rus ortodox a Harbin. Com a assessor tècnic, durant les estades en aquests territoris, vaig poder seguir les pràctiques de la meua religió, acompanyant piadosos fidels del país, sense cap problema. La normalització oficial administrativa és un bon exemple a seguir en altres temes.

JAUME VALLÉS MUNTADAS
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

L'estadi de Montjuïc

■ Veient el partit entre l'Ereala i el Barça, em vaig fixar en la fantàstica remodelació que l'Ajuntament de Donostia ha fet a l'estadi d'Anoeta. Ha aconseguit convertir un estadi d'atletisme en un veritable estadi de futbol. Això és el mateix que l'Ajuntament de Barcelona va dir que faria amb l'estadi Lluís Companys de Montjuïc quan hi va anar l'Espanyol. Lluny d'això, va posar

mil i una traves tant al club com a nosaltres, els aficionats i socis periquitos. Lluny de complir la seva promesa, es va dedicar a dificultar els accessos a l'estadi (prohibicions increïbles d'aparcament, multes a dojo, lloguer abusiu de l'estadi, etc.). Mai no va intentar que l'Espanyol s'hi trobés a gust, ans al contrari (botifarades en hores d'entrenament, partits de futbol americà que malmetien la gespa de l'estadi). En cas contrari l'Espanyol mai no s'hauria vist obligat a construir un nou estadi amb l'endeutament corresponent.

JORDI PRÍNCIP I CANALÍS
Barcelona

Fe d'errades

■ Josep Pagès i Massó és membre de la Sindicatura Electoral de l'1-O i no Josep Pagès Rejssek, la imatge del qual va sortir per error a la plana 9 del diari d'ahir.

La frase del dia

“Amb el suport a Junqueras com a eurodiputat, a l'Estat es podran solidaritzar amb la causa independentista”

Pere Aragonès, VICEPRESIDENT DEL GOVERN I ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA D'ERC

Tribuna

Antoni Dalmau i Ribalta. Escriptor

De l'àlbum personal de l'1-0

Demà es complirà el primer aniversari de l'1 d'octubre, una data que s'ha inscrit amb honor en el calendari històric de Catalunya i de la qual es fa impossible de sostreure's en un article que es publica justament la vigília. Aquest primer aniversari s'escau en un entorn de processos judicials de tota classe, de records dolorosos de molta gent i d'imatges noves d'aquell dia que ens transporten la visió i les paraules dels polítics que van venir a Catalunya per impedir el referèndum i per atonyinar la gent: una causa patriòtica espanyola que ells també volen commemorar amb orgull i que els ha fet mereixedors d'algunes condecoracions de l'Estat que enriquiran un full de serveis que consideren envejable...

COM QUE AQUELL DIA va haver-hi tant de dolor, se'ns ha tenyit la data de connotacions d'angoixa i d'heroisme. En bona mesura, l'èpica i el sofriment s'han apoderat del record, com és comprensible. Però tothom té la pròpia vivència d'aquelles hores i no hauríem de menystenir el goig i el record amable dels col·legis que van obrir i tancar amb normalitat, plens de gent pacient de totes les edats que feia cua de manera ordenada amb una papereta entre les mans. Així va consumir-se una consulta popular que, més enllà del patiment de les víctimes, també va oferir una imatge al món dels catalans com un poble pacífic que simplement exercia un dret tan elemental com el de decidir el seu futur.

DE LES IMATGES POSITIVES n'hi ha una que és recurrent al llarg i ample del país: és el moment en què, com per art de màgia, van aparèixer unes urnes i unes paperetes que van sortir no se sap d'on, en mans de persones intrèpides que les havien sabut guardar dies i més dies sense dir-ho a ningú, amb un silenci i una reserva còmplice que fa esbor-

ronar. Les treien del maleter del cotxe, a vegades embolicades amb alguna manta o una bossa d'escombraries, davant la nostra incredulitat i sorpresa. Que això passés de manera simultània a absolutament tots els col·legis electorals de Catalunya, desafiant la policia i els serveis d'intel·ligència d'un Estat poderós ple de rancúnia, és una gesta col·lectiva que, per més que n'anem sabent cada dia més detalls, sembla literalment incomprensible. Per a mi, aquest moment de la matinada de l'1 d'Octubre i les mans enllaçades de punta a punta del país en l'Onze de Setembre de l'any 2013 són dos instants inefables que formen part del millor que ha succeït en aquesta part de món al llarg de tots els temps. Sigui quina sigui la sort que ens esperi en els anys que vindran, això ja ningú ens ho podrà prendre.

A L'ÀLBUM DE LA MEMÒRIA PERSONAL, com és lògic, hi ha altres moments especials. Per exemple, a les cinc del matí, mentre fem guàrdia gairebé a les fos-

ques, veure com entren parelles que han preparat a casa suc i cafè, pa de pessic i croissants, perquè tothom pugui fer un mos en aquella hora intempestiva, és una altra imatge que diu el millor de nosaltres mateixos. Algú havia pensat que potser ningú no hi pensaria, en aquesta mena de detalls, i va creure que valia la pena de preocupar-se de les necessitats dels altres. Si ho rumiem, és precisament així com ens voldríem sempre com a col·lectivitat, lluny dels cops de colze i l'individualisme ferotge que caracteritzen el nostre temps i que marquen massa sovint la nostra conducta envers els altres.

PERMETEU-ME FINALMENT que aportí una darrera imatge personal, en aquest cas del que va passar a Igualada. Cap al migdia i primera hora de la tarda, va córrer per la ciutat, d'una manera insistent, el rumor que la policia continuava les seves batudes i tenia el projecte d'arribar-se també a casa nostra. Era perfectament creïble, vista la violència desfermada feia ben poc a diversos pobles de l'Anoia: a Montmaneu, per exemple, o a Sant Martí Sesgueioles, cap a les dues de la tarda. Finalment, unes hores més tard, es va resoldre concentrar totes les urnes a l'Ateneu Igualadí. Una gentada va anar-se concentrant al nucli antic de la ciutat, en els carrers adjacents, i de sobte van començar a aparèixer nois i noies que venien corrents enmig dels passadissos de la multitud que els aplaudia, aixecant damunt el cap l'urna dels seus col·legis respectius. Totes van salvar-se, tots els vots es van poder recomptar sense problemes i la temuda visita policial no va tenir lloc. El vídeo d'aquella cursa frenètica pels carrers, amb la gent enfervorida garantint la salvaguarda de les urnes, ens ha acompanyat ja per sempre més quan hem volgut recordar les hores d'aquell 1 d'octubre inoblidable.

“Dos instants inefables que formen part del millor que ha succeït en aquesta part de món al llarg de tots els temps

De set en set

Matthew Tree

Sobre el terreny

El dia 17 del mes que avui s'acaba, uns diputats del parlament de Westminster van aterrar a Barcelona per visitar alguns dels presos polítics a Lledoners, on el Jordi Cuixart els va explicar, entre moltes altres coses, com n'era, d'estrany, ser privat de llibertat al seu propi país, de manera que només podia veure el seu fill –que té un any i escaig i viu a Barcelona– durant una hora i mitja a la setmana, en una presó alguns dels funcionaris de la qual són socis de l'associació cultural que ell mateix presideix. Agraïa les cartes que ha rebut, incloent-hi algunes d'artistes interna-

Els diputats van tornar a Londres més ben informats que periodistes estrangers

cionalment coneguts, com ara el seu admirat Ken Loach. Tot seguit, Sánchez i Romeva van explicar el concepte legal de “dolo eventual” segons el qual són acusats d'actes violents no pas perquè ells en van cometre sinó perquè en teoria havien de saber que (a l'1-0) les forces d'ordre espanyoles sí que els cometrien. Tots dos estaven d'acord que és positiu que Pedro Sánchez hagi dit que cal un diàleg polític per solucionar el conflicte; però per això, van afegir, els jutges –ultraconservadors tots– els dictaran sentències llargues per tal de sabotejar aquesta insinuació de negociació. Així, els diputats van tornar a Londres més ben informats sobre la situació dels presos polítics que molts periodistes estrangers. I ja han decidit donar a conèixer la realitat que han vist i viscut a un públic com més gran millor, a través d'un projecte que em van explicar però que no volen que es reveli. Encara.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Junqueras
serà el cap de
llista d'ERC a
les europees**

Diu que és la millor manera de denunciar el retrocés i la repressió de l'Estat

**Manifestació
de rebuig als
agents
homenajats**

Més de 6.000 persones van pressionar la marxa de policies de l'1-O, de poc més de mil

#CATALUNYALLIBERTAT

On són avui les urnes?

MISTERI Sense cap consigna, les protagonistes de l'1-O van desaparèixer després del recompte i les tenen sobretot integrants de les meses i de la xarxa de distribució **PATRIMONI** Moltes altres les custodien ara ajuntaments, museus i arxius públics

Òscar Palau
BARCELONA

Van tothora en boca de l'independentisme, que hi té l'aliat més fidel, i van ser les grans protagonistes del referèndum. Són les urnes de PVC de l'1-O, fins a deu mil, arribades de la Xina a la Catalunya del Nord, des d'on unes 6.500 es van repartir —bona part de les altres es guarden per si mai calen, segons deia fa uns dies a TV3 qui les va encarregar— mitjançant una extraordinària i clandestina xarxa de distribució als més de 2.200 col·legis electorals arreu del país. Van ser, però, productes d'un sol i efímer ús, de tan sols unes hores. De fet, en alguns casos menys de les previstes, ja que els *piolins* van tancar 92 locals aquell dia, i els Mossos, 141 més, d'on es van endur, nomésells, 400 urnes. Des de llavors deuen estar totes acumulant pols en magatzems policials esperant sortir com a prova en la pila de casos judicials oberts. Però tota la resta van desaparèixer de manera gairebé tan sigil·losa com havien aparegut. Què se n'ha fet, de les urnes de l'1-O?

S'hi podrien donar tantres respostes com urnes van quedar. En tot cas, segons fonts consultades, són faves comptades: la majoria les prendrien presidents de mesa, membres dels comitès de defensa del referèndum (CDR) i integrants del dispositiu de distribució, vinculats sobretot als

Al Museu d'Història, en espera

El Museu d'Història de Catalunya guarda també a l'arxiu una urna de l'1-O que va donar un ciutadà, amb els vots a dins. Allà s'està amb les urnes de cartró del 9-N i altres peces significatives del procés que s'han anat recollint, com la ploma amb què Mas en va signar la convocatòria i les notes manuscrites del

discurs de Puigdemont el dia que va convocar l'1-O, que els va lliurar el llavors conseller de Cultura, Lluís Puig. Segons fonts del museu, tot formarà part d'una mateixa col·lecció, però no se sap quan ni de quina manera s'exposarà, ja que a curt termini no hi ha res previst. Segurament encara falta perspectiva històrica...

partits sobiranistes, l'ANC i Òmnium. Molts d'aquests objectes històrics i ja de culte presideixen avui habitacions i menjadors privats, o s'han tornat a amagar en golfes i al fons dels armaris. Potser fins i tot algú fa el que va suggerir el líder del PP català, Xavier García Albiol, i hi guarda la roba bruta... "Anaven molt buscadés; a primera hora del matí ja hi havia llista d'espera per quedar-se-les, però al final va ser molt més un camp qui pugui", relata un dels integrants del dispositiu.

"I l'urna, què?"

Montse Herraiz va presidir una mesa al barri manresà de Sant Pau, on van fer cap molts votants de la vora a qui havien clausurat el col·legi. A mitja tarda, per por que els passés el mateix, van decidir tancar el local. "Hi havia amagatalls previstos, perquè teníem clar que l'urna no la perdriem per res del món, però vam decidir no jugar-nos-la més", explica. Fet el recompte, la gentada pre-

sent es va esvaïr per anar a protegir altres locals, i allà es va quedar ella amb un parell de vocals. "Ho vam netejar tot i, abans de marxar, dic: «I l'urna, què?» I em van dir que me la quedés, ja que l'havia custodiat tot el dia." I així ho va fer: va marxar a peu de nit, amb l'urna sota el braç i les 163 paperetes dipositades i la llista electoral a dins. "La vaig deixar a la casa familiar, perquè és de tothom, i de vegades he pensat a donar-hi alguna utilitat, però això significaria treure'n els vots i no vull", explica. Diu que no ha tingut por de guardar-la —"ni penso tenir-ne"— i que amics "molt independentistes" la hi han demanat, però no l'entregarà a ningú. "L'única persona a qui la donaria, en mà i si m'ho demanés, és el president Puigdemont, perquè continua sent el meu president", etziba.

Del Parlament a l'alcaldia
"No hi havia una consigna general; les urnes són propietat col·lectiva i les vas

Les frases

"L'única persona a qui donaria l'urna, en mà i si m'ho demanés, és el president Puigdemont"

Montse Herraiz
PRESIDENTA DE MESA A MANRESA

"No se m'acudirà que l'urna surti de l'ajuntament, tret que el poble ho decideixi"

Elisabet Lizaso
ALCALDESSA DE CAMARASA

"Farem córrer per Catalunya i més enllà l'exposició de les 55 urnes; cal que les fem servir per mobilitzar"

Francesc Bitlloch
MEMBRE DEL COMITÈ DE SOLIDARITAT CATALANA DE LA CATALUNYA DEL NORD

veient aquí i allà. Ja aniran sortint", confirma un altre dels distribuïdors consultats. Per la Diada, per exemple, alguns manifestants en van dur a la Diagonal. També es va fer icònica la que presidia l'escala central del Parlament el 27-O després de la declaració d'independència. La va dur el diputat de JxSí, ara d'ERC, Ferran Civit: "La idea era portar la imatge per la qual érem allà, el que simbolitzava la voluntat popular", diu. "Tenia la impressió que ningú hi pensaria, i era una obligació moral; molts encara m'ho recorden", exposa. A dins, hi va posar la bandera de

l'ONU, que també hi havia penjada, i després ho va portar tot a un destacat arxiu de la xarxa nacional...

Aquest va ser també el destí de moltes altres: museus locals i arxius municipals. El consistori de Solsona, per exemple, al novembre dipositava una urna al Museu Diocesà i Comarcal, on es va incorporar al fons etnogràfic de propietat municipal. A Camarasa, l'alcaldessa Elisabet Lizaso n'exhibeix una al seu despatx, juntament amb la vara. "Hi és des de l'1-O: ho vam fer a l'ajuntament, i em va semblar coherent que l'urna fos del poble i no anés a casa de ningú", afirma.

Va esperar que algú els digués què n'havien de fer, però no va arribar mai cap instrucció. Des de llavors, d'allà només ha sortit un cop, a l'agost, per a un "sopar groc" en què se'n van subhastar les brides, i els sobres es van donar als assistents perquè enviessin cartes als presos i exiliats. Però després les 458 paperetes dipositades han tornat a l'urna; i l'urna, al despatx. I allà es quedarà, fins i tot quan deixi l'alcaldia. "A casa me n'emportaré el record, però l'urna es quedarà a l'ajuntament; no se m'acudirà que surti d'allà, tret que el poble ho decideixi", conclou. ■

L'APUNT Vàrem votar

Eva Garcia Pagán

Ens van menysprear, atonyinar i colpejar. Disparar pilotes de goma, intimidar amb armes i amenaçar. A alguns els van obrir el cap, els van fer una ferida al front o a l'ull, els van arrossegar i tirar per terra. Avis, joves, grans i vells. Els nostres veïns, amics i familiars. Però no van trobar les urnes ("¿Dónde están las putas urnas?") i, sí, vam dir "votarem" i "vull votar (vull butà)"

i ho vàrem fer. Ara, però, la lluita encara continua. Masegats però no vençuts, alçats pels presos polítics i pels polítics exiliats, pel president legítim Carles Puigdemont, una petita urna de plàstic PVC ens recorda que demà farà un any del dia que l'Estat espanyol ens va voler sotmesos i ens va trobar, braç a braç, com un poble unit. I amb urnes per no oblidar.

A l'esquerra, l'alcalde de Camarasa, Elisabet Lizaso, amb l'urna al seu despatx. Al costat, el president Torra en la mostra '55 urnes per la llibertat' a Perpinyà i, a sota, la cessió d'una urna al Museu Diocesà de Solsona. A sobre, l'urna que Ferran Civit va dur al Parlament el 27-O, i Montse Herraiz amb la que guarda a casa seva ■ EL PUNT AVUI / ACN / A.P.

I amb les que van sobrar, una 'expodenúncia'

Passat l'1-O, gent de la Catalunya del Nord que havia ajudat en la logística de les urnes va constituir un comitè de solidaritat catalana que ha seguit fent activitats com ara enganxades de llargs grocs i accions als ponts de l'autopista. També ells van gestionar una part del romanent d'urnes que no es van fer servir, unes 300 segons algunes fonts consultades. Francesc Bitlloch, membre del comitè, evita confirmar-ne el nombre, però sí que explica que es van organitzar jornades com la de Sant Miquel de Cuixà, on es van vendre al preu únic de 50 euros. "No en va quedar cap", assenyala. Una altra remesa de 55 urnes, això sí, la van donar a artistes perquè en fessin creacions relacionades amb l'1-O. El resultat, gràcies al finançament dels diners recaptats, és l'exposició *55 urnes per la llibertat*, que es va estrenar a Brussel·les, inaugurada pel president Puigdemont, i que al setembre s'ha pogut veure, inaugurada pel president Torra, a Perpinyà, juntament amb una exposició de 155 fotografies de l'1-O amb la qual farà parella arreu. Els diners de la venda del catàleg són a benefici dels familiars de presos i exiliats. La mostra arriba demà al Centre d'Arts Santa Mònica de Barcelona, i després iniciarà un periple arreu de Catalunya, i més enllà.

BRITISH COUNCIL

TO BE WHAT YOU WANT TO BE

www.britishcouncil.es

Per a més informació
truqueu al 93 241 97 00
cursos.barcelona@britishcouncil.es

Cursos
i exàmens
d'anglès

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Reproduccions d'urnes del referèndum a la llibreria papereria El Cuc, de Barcelona. A la dreta, un manifestant exhibeix una miniurna en la Diada d'enguany ■ O. DURAN / ACN

9,95 euros: icona d'una lluita i memòria d'una repressió

■ S'han fet més de 310.000 reproduccions en miniatura de les urnes de l'1 d'octubre i es preveu fabricar-ne més ■ El desembre de l'any passat es venien fins a 10.000 urnes a la setmana

E. Garcia / Ò. Palau
BARCELONA

“Ni oblit ni perdó.” L'1 d'octubre va tenir tants protagonistes com ciutadans defensant els centres i les escoles on es va celebrar el referèndum, però, sens dubte, les urnes de PVC en van ser la icona. Memòria d'una lluita però també d'una repressió que farà història, molts ciutadans han volgut guardar les urnes com a record. Entre ells, els voluntaris que van participar en el referèndum, que se les van endur a casa un cop fet el recompte. Però les 6.500 urnes no van ser prou.

Diferents empreses han posat a la venda rèpliques en miniatura de les urnes de plàstic blanc i tapa negra (de 8,5 cm x 6,5 cm) per a tots aquells que no volen oblidar l'1-O. Les capsetes es poden trobar a través d'entitats i platafor-

mes sobiranistes diverses, com ara l'ANC i Òmnium, i en diferents planes webs de comerç de productes independentistes, de dissenys catalans i de la terra, en papereries i fins i tot en quioscos, se'n comercialitzen rèpliques en miniatura. “Les vam començar a vendre al mes de novembre i va ser un dels regals estel·lars de Nadal i Reis”, explica Xavier Serena, propietari de la llibreria papereria El Cuc, del carrer Pi i Margall de Barcelona. “Potser en vam vendre quatre-centes unitats”, recorda. “És un producte car pel que és”, explica, “però a la gent tant li fa, volen tenir un record d'aquell dia”, assegura. “És un producte molt emotiu”, reconeix.

Les miniurnes triomfen
Així doncs, qui no té una urna a casa és perquè no vol. Des del mateix mes de novembre, poques setma-

Les frases

“És un producte molt emotiu. És car, però a la gent tant li fa, volen tenir un record del dia que van votar”

Xavier Serena
PROPIETARI LLIBRERIA EL CUC

“Se'n van vendre moltes per Nadal i en detenir Puigdemont a Alemanya hi van tornar”

Jordi Garcia
DIRECTOR D'ONIRICAT I ESTELÀNIA

“Les reproduccions d'urnes representen el fet de no oblidar el que va significar aquell dia”

Jordi Farré
EMPRESARI

El disseny es va fer una setmana després de l'1-O

Explica l'empresari Jordi Farré que el disseny de les urnes es va començar a fer el 10 d'octubre de l'any passat, una setmana i poc més després del referèndum, que va representar la tenacitat del poble català pel dret a decidir i l'intent de sotmetiment a cops de porra de l'Estat espanyol. La producció, que es va fer en la seva totalitat en una planta barcelonina de l'empresa de treball especial TEB, va començar al novembre i se'n

van produir poc més de 310.000 unitats. El compromís de Farré amb la discapacitat intel·lectual ha fet que l'aliança amb TEB sigui també per a les noves comandes que s'han de realitzar de cara a Nadal.

Els beneficis resultants de la venda de les urnes es destinen a la caixa de solidaritat d'Òmnium Cultural i l'Assemblea Nacional Catalana per cobrir fiances i multes, de manera que disposar d'una

de les reproduccions s'ha convertit també en una manera de col·laborar amb els presos polítics i els exiliats i les seves famílies.

Segons explica Farré, en algunes de les carpes que s'estan muntant aquest cap de setmana i de cara a demà, dilluns dia 1 d'octubre, les urnes es podran adquirir amb l'aportació voluntària d'un donatiu lliure, de manera que l'aportació a la caixa de solidaritat podrà augmentar.

nes després de l'1-O, les rèpliques de les urnes es van començar a trobar a diversos llocs. Per internet, les venen a Productesdelaterra.cat, Urnesdelreferendum.cat i Oniricat.cat. A Amazon s'han exhaurit.

“Han funcionat molt bé, van ser l'estrella del tió de l'any passat”, expliquen fonts d'Urnesdelreferendum.cat. Diuen que se'n deuen haver venut més de 200.000, però l'empresa que les va encarregar en va fer més de 310.000 i confia que, de cara a Nadal, caldrà fer més unitats. “En farem de 100.000 en 100.000”, diu Jordi Farré, empresari i promotor de la iniciativa. Amb tot, encara queda un petit estoc.

“La venda més important es va fer la setmana del pont del desembre de l'any passat”, recorda Farré. “Hi havia setmanes que es venien 10.000 urnes”, explica. Farré, que va ser precandidat a les eleccions al Barça, coincideix a assenyalar la campanya de Nadal i Reis, la detenció del president Carles Puigdemont a Alemanya i la Diada, com els dies en què la demanda ha crescut més. Només durant la Diada d'enguany les plataformes que distribueixen el producte en van vendre gairebé 25.000 unitats. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El 'Piuet' torna a la rutina naval com a ferri d'Itàlia

■ El vaixell que va allotjar policies durant el setge policial uneix els ports italians de Chivitavecchia i Òlbia ■ L'embarcació va romandre atracada al port de Barcelona durant quasi dos mesos

Jordi Panyella
BARCELONA

Tothom tranquil, és 1 d'octubre i no hi ha novetat al port de Barcelona. En el moment d'escriure aquesta informació, dijous a tres quarts de vuit del vespre, la posició exacta del vaixell *Moby Dada*, nau de la companyia naviliera Moby Line, era la d'un vaixell que es trobava al moll del port sard d'Òlbia, en una ubicació que responia a les coordenades 40.92289° de longitud i 9.524015° de latitud, esperant aixecar amarres per dirigir-se al port de Chivitavecchia.

El *Moby Dada*, conegut

com el *Piuet*, va ser, junt amb un altre vaixell de la companyia naviliera Grande Nave Veloci (GNV), una de les opcions que va triar el Ministeri de l'Interior per allotjar els 6.000 policies i guàrdies civils desplaçats a Catalunya per reprimir les votacions de l'1 d'octubre, una operació que va tenir un cost de 87 milions d'euros.

La presència d'aquest vaixell al port de Barcelona, amb el buc pintat amb personatges de la Warner, com per exemple el *Piuet*, contrastant amb el pasatge que allotjava en aquell moment, va ser motiu de befa i també d'escàndol, ara fa un any. En

Vaixells de la flota de Moby Line, amb els dibuixos del *Piuet* al buc, atracats al port d'Òlbia, al nord-est de l'illa de Sardenya ■ GOOGLE MAPS

canvi, l'altre vaixell caserna, tot de color blanc, va passar pràcticament desapercebut. La història del *Moby Dada* va ser diferent. Per un costat, hi va haver un intent no reeixit del ministeri de cobrir la façana del vaixell amb unes teles opaques, per donar una aparença més casernària a l'embarcació, i, per un altre, la presència dels policies a les instal·lacions del port va topiar amb la protesta dels sindicats d'estibadors, que van anunciar que no els donarien suport logístic.

Actualment, aquest vaixell de la companyia Moby Line, amb capacitat per a quasi 1.800 passatgers, està destinat a cobrir la línia marítima de transport de passatgers entre el port de Chivitavecchia, a tocar de Roma, i el d'Òlbia, al nord de Sardenya, però a l'extrem oposat a l'Alguer. L'embarcació manté la decoració exterior amb els personatges que el van fer popular, amb uns grafismes que es repeteixen a tota la flota de la companyia Moby Line. ■

comercial
esteller

IMPORTADORS I DISTRIBUÏDORS D'ESTUFES, XEMENEIES I BARBACOES

Carretera Nacional 340, Km.1.061,5
Tel. 977 737 606 - Fax 977 737 618
43530 Alcanar (El Montsià) Tarragona

Xemeneies Alcanar 1a exposició d'Europa

Importador de les primeres marques a nivell europeu. Els millors preus
Botiga on-line: www.estufas-chimeneas.com

www.comercialesteller.com

Més de 400 models exposats, més de 1000 models en estoc per carregar. Si venen clients de 300 Km a comprar per alguna cosa deu ser

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sabadell

Colell, davant de la porta de l'escola ■ ORIOL DURAN

“Les ferides a les cames em van durar molt”

Berta Colell, víctima de la violència policial, explica com els ‘piolins’ la van agredir a la porta de l'escola Nostra Llar

Emili Bella
SABADELL

Berta Colell va acudir a l'escola Nostra Llar de Sabadell, on havia de votar la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, cap a les sis del matí de l'1-O per fer pinya i impedir que els Mossos tanquessin el col·legi. Poc abans de

l'obertura, a les nou, van veure de lluny circular furgonetes i més furgonetes de la policia espanyola. Primer van pensar que es dirigien cap a algun altre punt de votació i van donar l'avís per telèfon. Però els *piolins* va aparcar una mica més amunt, fora de la seva vista, i van aparèixer “en massa” per la cantonada de la ronda Ponent. “Nosaltres tapàvem la

porta del col·legi i gairebé tot el carrer. Van estar una estona parlant fins que van començar a envestir-nos. Ens van separar en dos grups: un va quedar al davant de la porta, on vaig anar a parar jo, i un altre, a la vorera del davant”, recorda Colell. Els antiavalots van començar a repartir amb violència contra els de primera fila. Amb l'ajuda de l'excalcalde de Sabadell Juli Fernández, la Berta va poder saltar la barana de davant de l'escola i es va asseure a terra per practicar la resistència passiva. Va superar una primera tanda d'*arrencar cebes*, en què un policia l'estirava pel canell –“Me'l retorçava, directament”– mentre la gent la intentava retenir. Però en una segona tongada, dos agents la van acabar traient del mig.

L'excalcalde també va anar per terra. El moment va ser captat en una de les fotografies icòniques d'aquella jornada, que s'ha pogut veure aquest mes en una exposició paral·lela al festival de fotoperiodisme Visa Pour l'Image, a Perpinyà.

La “propina”

Una mica més enllà, la policia atonyinava amb porres els que anaven sent *arrencats*. A Colell li van donar “de propina” uns quants cops de peu a les cames en el moment de passar. Els Mossos, que van veure que alguna cosa li havia passat, van encaminar-la a l'ambulància, però ella els va dir: “Vaig a votar primer.” I va tornar al col·legi un cop els agents espanyols en van haver marxat no sense abans destrossar les instal·lacions del Nostre Llar. No hi van trobar urnes i se'n van anar disparant bales de goma per la ronda Ponent.

Un cop reaparegudes per art de màgia les urnes i dipositada la papereta, la jove va acudir al CAP. Tenia un esquinc al braç i ferides a les cames, que li sagnaven. “Em feien més mal les cames que el canell. Les ferides em van durar molt”, lamenta. “Vaig anar als Mossos a posar una denúncia, una veïna ho havia gravat i havia fet fotografies”, rememora. “Jo no li vaig veure el número al policia, perquè el porten a darrere i el tenia de cara.” Però a les imatges tampoc no es veia la identificació de l'agent agressor i la denúncia no va prosperar. ■

Barcelona

“Vaig tenir urnes una setmana al maleter”

Un barceloní recorda com va recollir caixes a la Zona Franca i les va entregar a Ripollet

E.B.
BARCELONA

Prefereix preservar l'anonimat perquè no li busquin les pessigolles, però s'avé a explicar com va anar a recollir urnes a la Zona Franca i les va deixar a Ripollet, al Vallès Occidental, poc abans de la celebració del referèndum. “Jo diria que aquelles urnes havien fotut més voltes que una *nòria*, i no sé ni si es van quedar a Ripollet”, reconeix. Com la resta d'integrants del formidable engranatge organitzatiu de l'1-O, desconeixia d'on venien, on anaven, qui les entregava i a qui les donava. Només sabia el que calia que sabés. Saber-ne menys encara, només li passava a la Guàrdia Civil o a la policia espanyola, que, com aquell qui diu, encara busquen les urnes.

“Vaig ser una baula de la cadena de les més petites. La menys important”, afirma. Intenta treure importància a la seva participació en l'operació, perquè hi havia molta gent implicada fent el mateix que ell i molta altra gent més amunt, però el cert és que cada una de les baules era necessària. “Ni idea de com devia ser l'operació en altres bandes”, admet. No va ni obrir els paquets per mirar què hi havia a l'interior, però hi havia poc marge d'error. Que si “ja ve la pizza”, que si “vaig a comprar croissants”... Eren els típics missatges en clau per referir-s'hi.

Granollers

“Encara m'aturen i em diuen gràcies”

La representant de l'administració al col·legi de l'Escola Pia reconstrueix la constitució de les meses

E.B.
BARCELONA

Algú va contactar amb ella i la va convocar a una reunió per tractar del *canvi horari*. Tots els mòbils van quedar apagats en una caixa a la

porta i no podien prendre notes. Devien ser una cinquantena de persones que tindrien la funció de representants de l'administració. “RA”, en deien. La impaciència els rosegava, ja que només quedaven quatre dies per a l'1-O. Havien de ser als col·legis

a quarts de set i constituir les meses. A ella li va tocar el col·legi de l'Escola Pia de Granollers.

La vigília del referèndum, a quarts de vuit del vespre, els van tornar a convocar per comunicar-los que el cens seria universal. Arribat el *dia D*, cap a dos quarts de vuit del matí va rebre en un sol paquet les urnes, amb les paperetes a l'interior, i quan faltaven cinc minuts per a les vuit va treure el cap i va demanar a la multitud si algú havia rebut la *invitació* per a la *festa*. La festa de la democràcia, s'entén. Ningú tenia la carta per ser president o vocal de mesa. “Aleshores vaig preguntar qui volia ser amfitrió, i en van sortir

sis”, tres per cada urna.

La jornada va transcórrer a batzegades. Va costar obrir perquè el sistema no funcionava i el cens en paper no arribava. “A les deu del matí el vam tenir i va ser quan vaig dir que s'obriessin les portes del col·legi i entrés la gent”, evoca. Va ser potser un dels moments més triomfants i commovedors i no va poder contenir l'emoció.

Com en altres punts de votació, al llarg del dia van dubtar de si amagar les urnes o deixar entrar la policia espanyola en cas que aparegués. Havien vist que en algun lloc havien destrossat les instal·lacions. Afortunadament, els agents no van aparèixer i el col·legi va tancar amb normalitat a l'hora prevista.

xer i el col·legi va tancar amb normalitat a l'hora prevista.

La setmana següent un jove amb una criatura la va veure asseguda esmorzant a Granollers, s'hi va acostar i li va donar les gràcies per haver contribuït a fer possible la votació. L'emoció, és clar, es va tornar a desbordar. “Encara ara em reconeixen, m'aturen pel carrer persones que ni coneixia, em saluden i em diuen gràcies, i això que sense les urnes sí que hauria estat impossible”, constata. “És difícil d'explicar la unió especial que es va produir i que et fa posar la pell de gallina”, hi afegeix. Certament, el *canvi horari* va fer anar a tots a l'una. ■

Barceloní voluntari per traslladar urnes ■ ORIOL DURAN

Entrar al sistema “depèn de l’historial de cadascú”. En el seu cas, la trajectòria venia de lluny: “Entre l’esquerra extraparlamentària de Barcelona que després va ser la CUP, fa molts anys que ens movem per aquí. Estava en un casal independentista, sempre hi ha algú que et valida, que diu que ets de fiar. És un procés natural, parles amb un, vas a fer una birra amb un altre i al final t’hi fots no saps com.”

Després van venir els missatges de Signal, un sistema de comunicació instantània encriptat per a mòbils que permet que els comentaris s’autodestruïxin al cap d’una estona. Un bon dia li van indicar on havia d’anar a buscar els embalums. Es va limitar a ficar-los al maleter del cotxe i allà es van estar durant tota una set-

mana, amb el vehicle al pàrquing. Sense patir per res. Ni tan sols la seva companya sospitava què tramava.

Ho conta traient-hi el màxim de ferro possible, però el fet és que tragar urnes tenia els seus riscos. En el seu cas, amb antecedents penals per insubmissió, qui sap si més i tot. “Ja saps com anar amb compte i al final és com qui juga a un videojoc”, compara. També subratlla que d’urnes en va tenir gent de tota mena, “gent respectable, no *punkis* i *cuperos*, gent normalíssima, metges, professors...” Precisament per això, “la gran pregunta és com és que no en van trobar ni una!” “Van trobar milions de paperetes però cap urna”, exclama. La resposta és clara: perquè no van mirar al seu maleter. ■

La RA a l’Escola Pia de Granollers prefereix l’anonimat ■ EL PUNT AVUI

Badalona

“Jo era l’últim de la cadena”

Ignasi Vallès narra com va obrir un punt de votació a Montigalà

E.B.
BARCELONA

“Vaig obrir el col·legi, jo era l’últim de la cadena”, descriu Ignasi Vallès. Dos dies abans del referèndum va contactar amb un amic que sabia que estava implicat en l’organització de l’1-O i es va oferir per ajudar: “Em va demanar si podia anar a obrir l’escola.” Sense pensar-s’ho dues vegades, el dia abans a la tarda es va presentar a l’escola Joan Coret del barri de Montigalà, a Badalona, per preparar la jornada. Calia que hi hagués prou gent per garantir l’obertura del col·legi i que els Mossos no el poguessin clausurar. Una cinquantena de persones s’aplegaven a la porta, fins que, amb un halo de misteri, “van aparèixer les claus”. L’alarma del centre va començar a sonar i es va presentar la Guàrdia Urbana, que va demanar a Vallès que s’identifiqués. Va ser el moment més tens. “L’AMPA té dret a fer ús de l’escola i gràcies a una mare ens hi vam poder quedar”, celebra. Famílies amb nens i nenes, pares del centre i veïns en general van passar-hi la nit i van organitzar activitats amb l’escola oberta. Música, jocs, pintura, un projector... Que s’hi van quedar a dor-

Vallès va ser identificat per la policia ■ JUANMA RAMOS

mir és un dir, perquè no van dormir. Van cantar cançons de Lluís Llach. Cap a les cinc van fer una crida renovada per Telegram perquè hi acudissin més badalonins; arribava l’hora de la veritat. “Quan la causa és comuna, la gent ho dona tot. Al final va aparèixer un fotimer de gent, i això que és un barri de la perifèria de Badalona en què Ciutadans va guanyar en les últimes eleccions”, observa el jove. Les urnes van entrar d’estranyis una estona abans de començar la votació. Només Vallès i una altra persona sabien que eren amagades dalt d’un armari. Al llarg del dia es va encarregar d’organitzar els veïns perquè en tot moment hi hagués prou gent a l’entrada i evitar l’accés de la policia. Per passar l’estona practicaven com bloquejar la porta i debatien si era millor marxar o aguantar. Van fer això últim. Pel que fos, “potser perquè l’Albiol és de Badalona”, els *piolins* no hi van anar. ■

La Granadella

Tarragona va ser vocal a les Garrigues ■ EL PUNT AVUI

“Vaig rebre la carta”

David Tarragona relata el nerviosisme que hi va haver durant tot el dia al col·legi on feia de vocal

E.B.
BARCELONA

Va ser de nit. Al poble una persona les va repartir per les cases. “Jo vaig rebre la carta. No sabíem qui era, però no van arribar a través del carter”, revela David Tarragona. El convocaven per l’1 d’octubre d’ara fa un any a

l’únic col·legi de la Granadella, a les Garrigues, per ser vocal segon de la mesa del referèndum. Faltaven menys de deu dies. Li feia una mica de mandra perquè mai no havia estat en un col·legi electoral i sabia que hauria d’estar-s’hi tot el dia. D’entrada hauria preferit viure l’1-O només com a votant. Però el sentit del deure i el compromís amb el país no li deixaven cap alternativa i quan va veure l’urna, allò que el govern espanyol havia dit que no hi hauria i que la policia, desesperada, estava buscant, col·locada allà, sobre la taula del centre cívic del seu poble, es va entusiasmar.

Al matí ja havia votat la pràctica totalitat del cens, però la tarda no va ser plàcida. Hi havia rumors que els *piolins* havien anat a l’Albagés i, més tard, al Soleràs. Seguint la carretera, els següents podien ser ells. Era només un rumor, però el nerviosisme per la possibilitat de perdre tots els vots acumulats al matí els va fer treure l’urna del col·legi i amagar-la al maleter d’un cotxe que van aparcar a la plaça. “Ens vam asseure a l’ombra i vam estar-hi uns tres quarts d’hora”, recorda. Passat l’ensurt van tornar al centre cívic. “Vam estar amb un nus a la gola tota la tarda, va ser molt dura”, admet. Van dilucidar si havien de tancar abans d’hora per assegurar i salvar els vots que ja tenien o mantenir-se fermes fins a l’hora del tancament, a les vuit, per recollir-ne alguns més, els màxims possibles, tot i el perill que es presentés de cop i volta la policia i que es reproduïssin imatges esfereïdores com les que havien rebut per mòbil d’altres localitats. Es va imposar aquesta segona opció: la Granadella no va tancar ni un minut abans d’hora.

Tarragona té gravat a la memòria com s’aferjava a la papereta un home molt gran del poble que es va morir una setmana després de l’1-O. El seu vot va servir per proclamar la República. ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 30 de setembre del 2017

FERRAN ESPADA

Els col·legis bullen, custodiats per la gent

Milers de persones passen la vigília de l'1-O custodiant els col·legis electorals amb la celebració d'innombrables activitats. Des de xerrades a jocs, passant per lectures amb festa

de pijames inclosa per passar-hi la nit com la que es pot veure a la imatge al CCCB de Barcelona. La inèdita mobilització va evitar el tancament preventiu dels col·legis. ■ E. MAGRE

Espanya en contra, però també a favor

Els unionistes es llancen al carrer en unes desenes de ciutats fent cants de banderes espanyoles, sense un seguiment excessiu. La manifestació de Barcelona acaba amb incidents. Però també hi ha actes a favor del dret a decidir a Madrid o Bilbao.

La Guàrdia Civil busca el 'cervell' informàtic de l'1-O i no el troba

Vuit agents de la Guàrdia Civil assalten el matí de la vigília de l'1-O el Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació (CTTI) de la Generalitat. L'objectiu de l'operació policial és comprovar que es compleix el requeriment del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) de suspendre serveis informàtics susceptibles de ser utilitzats pel referèn-

dum. La resolució de la magistrada Mercedes Armas requereix al CTTI que suspengui el servei de 29 aplicacions informàtiques que poden utilitzar-se per a la celebració de l'1-O. Els policies van ocupar el CTTI tot el cap de setmana. Sense resultat. El centre d'operacions informàtiques del referèndum estava ubicat en una altra localització, encara desconeguda.

“Ni Espanya és Rajoy, ni Catalunya és Puigdemont. El problema són els mals governants! Comencem a dialogar el 2-O!”

PEDRO SÁNCHEZ S.G. DEL PSOE

“El que passarà els propers dies ens farà sentir orgullosos del govern d'Espanya i del seu president”

XAVIER GARCIA ALBIOL
PRESIDENT DEL PP A CATALUNYA

“Un milió de vots seria un gran èxit. Dic la xifra perquè ningú digui després que els resultats no valen si hi ha repressió”

JORDI SÁNCHEZ
PRESIDENT DE L'ANC

El Ministeri de l'Interior amenaça els Mossos amb una piulada inquietant

Els mitjans espanyols, desbocats

Els mitjans de comunicació espanyols desfermen la vigília de l'1-O una veritable ofensiva unionista. A banda dels desbocats continguts anticatalans de premsa, ràdio i televisió, l'Associació de Mitjans d'Informació fa un dur comunicat contra el referèndum de l'endemà.

Gabinet de crisi a La Moncloa i jutjats de guàrdia oberts

Rajoy convoca a La Moncloa un gabinet de crisi tot el cap de setmana, amb la vicepresidenta i set ministres. Una reunió extraordinària del Consell General del Poder Judicial activa el ple funcionament de tots els jutjats de guàrdia de Catalunya.

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El territori s'inunda d'actes en record del referèndum

■ Les entitats sobiranistes i la societat civil organitzen accions a les escoles i marxes a la majoria de localitats

Redacció
BARCELONA

“Ens arrepleguem”, “Vam ser-hi i tornarem a ser”. Els eslògans són diversos, però el sentiment és unànime. Les entitats sobiranistes i la societat civil inundaran d'actes festius i reivindicatius el territori. L'objectiu és preservar i commemorar l'1 d'octubre, amb la convicció, com també diu algun lema, que “l'única lluita que es perd és la que s'abandona”. Ja ho van fer ahir i continuaran avui, diumenge, com a prèvia als dos actes cen-

La data

30-9-2018

Avui, com a prèvia a la jornada reivindicativa de demà, s'han organitzat infinitat d'actes arreu del territori

trals de demà: la concentració als llocs de treball i a les escoles a les 12 del migdia i la gran manifestació a Barcelona a les 7 de la tarda.

La Plataforma 1 d'Octubre ha aglutinat tots els ac-

tes previstos, que es poden consultar al web 1octubre2018.cat. N'hi ha de tota mena: sopars de carmanyola, concerts, dinars de germanor, marxes, però en la majoria dels casos la jornada festiva i reivindicativa es desenvoluparà a les escoles. Allà hi haurà urnes, es faran murals i es muntaran tot tipus d'activitats per a canalla.

Algunes localitats, com ara Terrassa, Sabadell, Girona i Tarragona, celebraran avui també manifestacions en contra de la repressió i demanant la llibertat dels presos polítics.

Una urna gegant ahir a Garrigàs, a l'Alt Empordà, en els actes en record de l'1-O ■ ACN

A Sabadell està previst una marxa de torxes que ha d'acabar amb la crema simbòlica de la presó, i a la Sénia, un acte de record de la diada de l'1 d'octubre amb testimonis, fotos i vídeos i també la projecció d'un documental. A banda de la manifestació convocada per avui, Tarragona té previst elaborar un gran

mural i Girona ha anunciat una gran marxa conjunta que està previst que acabi a la comissaria.

A l'Hospitalet, com en algunes localitats, s'ha muntat un taller que proposa “estratègies per assolir la República” i, com en molts altres municipis, s'ha organitzat un acte de recuperació de la memò-

ria col·lectiva, també amb testimonis i fotografies. El repte, com diuen algunes proclames, és “ni oblidar ni perdonar” i mantenir dempeus l'esperit i la il·lusió col·lectiva que va fer possible, malgrat totes les adversitats i l'ús de la força de les forces de l'Estat, la celebració del referèndum de l'1 d'octubre. ■

Fa un any vam votar
Recorda-ho amb
el llibre de Jordi Borràs

L'HAS
DE TENIR!

#DiesQueDuraranAnys

ara
LLIBRES

som* la cultura de tots

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“1-0, ni oblit ni perdó”

■ L'ANC, els CDR i altres moviments independentistes s'enfronten a la marxa de membres de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional ■ Sis detinguts i vint-i-quatre ferits durant les càrregues dels Mossos per impedir baralles entre els dos grups

Emma Ansola
BARCELONA

L'ANC, els Comitès de Defensa de la República i moviments independentistes van intentar al llarg del matí plantar cara als actes amb què l'associació Jusapol, membres de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil volien homenatjar els agents que van participar en el dispositiu Copèrnic, el de l'1-O. I precisament va ser el crit “1-0, ni oblit ni perdó” el que va dominar totes les actuacions amb què es va intentar contrarestar “una provocació” dels agents del cos estatal, que, segons la Guàrdia Urbana, va concentrar unes 1.800 persones, mentre que els independentistes eren 6.000.

La primera protesta es va fer a la plaça Sant Jaume des de primera hora del matí per impedir que hi fessin cap els manifestants de Jusapol. Acampada, esmorzars i recital de lectures amenitzaven la plaça i la resguardaven. Tant l'ANC com els CDR i altres formacions independentistes, entre les quals la CUP, l'únic partit que va participar en els actes de protesta, van rebutjar les indicacions de la conselleria d'Interior de traslladar-se a un altre indret i es van quedar a la plaça, des d'on s'anaven fent incursions fins a Via Laietana.

En aquest punt es van produir els primers moments de tensió amb els Mossos, ja que pocs metres més amunt hi havia la concentració de Jusapol per dirigir-se cap a la plaça Catalunya. Un cordó dels Mossos els tallava l'accés. Va ser aquí on es van produir les primeres càrregues, que després es van repetir al llarg del matí a mesura que els independentistes s'acostaven a la marxa de Jusapol i topaven amb els cordons de seguretat que havien fet els Mossos per deixar aïllats els membres de Jusapol dins de la plaça Catalunya. Pols de colors i petards en l'acte batejat com a Holi

A dalt, càrrega a la Via Laietana. A baix, manifestants al mateix carrer i la plaça de Sant Jaume, plena a vessar al matí. ■ ORIOL DURAN

Les frases

“El govern ha permès un acte que celebra la repressió de l'1-O. Amb el feixisme no es dialoga, s'hi combat”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

“És inadmissible que els radicals hagin arribat a l'altra manifestació sense que ningú els hagi tallat el pas”

Xavier García Albiol
PRESIDENT DEL PP

“Davant un judici injust i la vulneració de drets, és important que ens continuem mobilitzant”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

“No em sento responsable de les imatges d'avui. Des del primer dia que he rebutjat la violència”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Cal analitzar els protocols seguits pels Mossos. No demanaré la dimissió del conseller Buch”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Festival van donar el tret de sortida perquè altres grups enfilassin els carrers adjacents a la catedral per arribar fins a la plaça Catalunya i contrarestar les intervencions

que els integrants de Jusapol estaven a punt de començar, acompanyats de membres de Ciutadans, concretament els diputats Jean Castel i Matías Alonso, i membres del partit

d'ultradreta Vox.

A la Rambla, a l'altura de Canaletes, i al Portal de l'Àngel, es van produir més moments de tensió enmig d'avions de paper i globus, tot de color groc. En total,

les càrregues dels Mossos van provocar 24 ferits i sis detencions, totes de membres de l'independentisme, un resultat que no va agradar gens a la CUP, que a la tarda va demanar la di-

missió del president Quim Torra i el conseller Miquel Buch per haver permès una manifestació que “celebrava la repressió de l'1-O”, va lamentar el diputat Carles Riera. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Xavi Aguilar

Aquella superioritat, un altre cop

Quan feia estona que la manifestació de Jusapol havia arribat a la plaça Catalunya i els discursos s'allargaven de manera tan repetitiva que avorrien els mateixos policies, en una zona del perímetre de seguretat sense conflicte aparent un simpatitzant de la policia es va acostar a una mena de terrassa per veure què feien els independentistes. L'home, en la seixantena, era en una posició lleugerament elevada i se sentia un jove d'uns vint que, des de sota, mirava de dialogar. "Ara fa un any no fèiem res de dolent; només volíem que el poble decidís i ens vau pegar", li explicava. L'home se'l mirava de fit a fit, escoltant impertèrrit i, per un instant, semblava que anava a dir alguna cosa, a argumentar o a rebatre o a dialogar. Però no. Li va llançar una escopinada, va girar cua i va tornar cap al centre de la plaça. Aquella superioritat, un altre cop, un any després.

L'error, possiblement, rau a voler buscar traces de raonament en aquells que van estomacar civils per haver organitzat una votació. Si no, tampoc s'explica que a una suposada manifestació per reivindicar millores laborals, s'hi presentin disfressats amb un posat entre viking i troglodita, com van fer alguns. Del que es tractava en realitat era de retre homenatge als policies de l'operació Copèrnic, i va quedar clar quan, al final dels discursos, des de l'escenari es va dir que tenien "polseres commemoratives" per a tots aquells que en van formar part.

És clar que, llavors, l'atenció estava fixada en altres punts. L'independentisme s'estava fent sentir, perquè era més nombrós i ocupava aproximadament un quart del perímetre de la plaça. Les consignes eren clares. Al crit clàssic de "Fora les forces d'ocupació", s'hi van afegir novetats com ara "Chusmapol", "Sin farlo-

Els policies, manifestant-se ahir per la Via Laietana ■ EFE

pa no sois nada" i "¿Dónde están las putas urnas?".

Van fer bé de fer-los en castellà, perquè la immensa majoria dels manifestants venien de fora. Durant el recorregut des de la comissaria de Via Laietana, s'hi van

veure pancartes vingudes de Madrid, Saragossa, Mèrida, Càceres, Vitòria, Sevilla, Granada, Castelló, Mallorca... Contràriament al que sol passar a Barcelona, l'helicòpter policial que controlava la situació era aplaudit en comptes

de xiulat. "Volem Mossos, no gos-sos", deia una pancarta, i els crits de "Jusapol" s'acompanyaven d'un braç enlaire amb els dits índex i polze fent la pistola com els nens petits, però amb unes gestualitats i unes fesomies que no tenien res d'innocent, al contrari.

L'independentisme, per la seva banda, va demostrar que no pot anar a l'una ni tan sols davant de provocacions com les d'ahir. Mentre un home repartia adhesius grocs que incitaven a un rebuig pacífic i silenciós, dos més, maders, l'un amb l'estelada i l'altre amb la bandera espanyola, rodolaven per terra a cops de puny davant l'entrada d'El Corte Inglés. Això era abans de la concentració a la plaça, que amb prou feines es va omplir fins a la meitat. Després, els crits, els insults i els retrets van anar en augment quan els policies i guàrdies civils es van dispersar. "Et tallaria el cap ara mateix", li van dir a un en ple assetjament, com demostra un vídeo que ja s'ha fet viral. Corredisses i cops de puny molt puntuals i amb la imatge d'un independentisme violent, se'n van tornar tots cap a casa seva. ■

El banc al mòbil amb BBVA

BBVA obre la seva app a productes d'altres entitats financeres

■ És un servei pioner que permet afegir a la seva aplicació de banca mòbil els productes que els clients tenen contractats en altres entitats

BBVA permet per primera vegada a Espanya afegir a la seva app de banca mòbil els productes que els clients tenen contractats en altres entitats. A més, integra aquesta informació a Bconomy, l'eina que analitza els ingressos i despeses dels usuaris per realitzar un diagnòstic de la seva salut financera, fet que permet oferir una visió més completa de les finances.

BBVA amplia així el servei que ja venia oferint als seus clients des del passat mes de febrer, quan va obrir la seva app a l'entrada dels comptes i targetes contractades amb altres entitats. A partir d'ara, podran afe-

gir-hi també fons d'inversió, plans de pensions, dipòsits, valors, productes hipotecaris i de consum.

El procés d'agregació és senzill

Els clients només han d'accedir a l'app i des de la posició global, fer clic a l'opció "els teus altres bancs". Un cop realitzat aquest procés i prèvia verificació de l'accés a les seves altres entitats, els productes es carreguen automàticament a l'aplicació i s'integren a Bconomy.

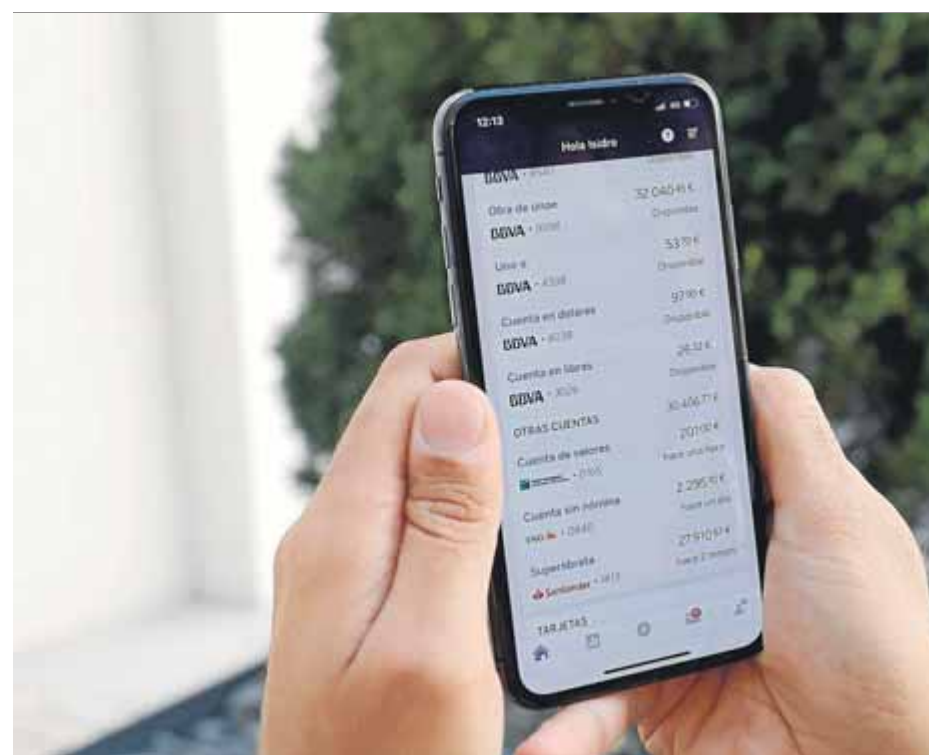
BBVA va llançar Bconomy l'any passat per mesurar l'evolució dels ingressos i despeses d'un client, el seu nivell d'estalvi, la despesa per a habitatge o

el nivell d'endeutament.

Ara aquesta eina té en compte totes les posicions del client, fet que permet fer una radiografia de la seva salut financera ajustada a la seva situació actual i li permet prendre millors decisions sobre les seves despeses o inversions.

Es podrà operar el 2019

De moment, l'agregació permet la consulta de saldo i moviments en tots els productes dins de l'app. Tot i això, el 2019, la normativa crearà el marc adequat per afegir la possibilitat d'operar entre els diferents productes dins de l'aplicació de BBVA. Aquesta normativa esta-

El client pot consultar des de l'app de BBVA comptes, targetes, i totes les seves finances ■

bleix que els bancs han de donar accés a la informació dels comptes de pagament als proveïdors de serveis de pagament registrats al Banc d'Espanya, incloent-hi els bancs, sempre que aquests clients ho autoritzin.

Així mateix, l'any que

els clients de BBVA també podran seleccionar i configurar només els productes que volen veure, accedir als moviments previstos dels productes que tenen en altres entitats i disposar de comparatives socio-demogràfiques dins de l'eina Bconomy. D'aquesta

manera, tindran una previsió mensual de les despeses fixes i podran tenir com a referència la despesa de persones amb perfils similars (mateixa edat, sexe, rang salarial i codi postal) per poder avaluar millor la gestió que realitza de les seves finances.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Pere Aragonès llegeix davant la presó de Lledoners la carta de Junqueras, ahir al matí ■ ACN

Junqueras serà cap de llista a les europees

■ Encapçalarà la candidatura d'ERC com "la millor manera de denunciar el retrocés democràtic de l'Estat espanyol"

Redacció

SANT JOAN DE VILATORRADA

El president d'ERC, Oriol Junqueras, en presó preventiva a la presó de Lledoners (Bages), es presentarà com a cap de llista del seu partit en les eleccions europees de l'any que ve. Així ho va anunciar ahir a través d'una carta dirigida a la militància difosa per ERC: "Presentar-se a Europa és la millor manera de denunciar el retrocés democràtic i la repressió de l'Estat espanyol", va argumentar. L'anunci arriba en vigílies del primer aniversari del referèndum unilateral de l'1 d'octubre, "el dia que va mostrar a Europa i al món una de les pitjors cares d'aquest Estat", diu Junqueras.

"Fa gairebé 11 mesos que estic a la presó i continuo absolutament orgullós del que va fer el nostre poble aquell dia. Fer un referèndum no és cap delict, voler un canvi polític per al meu país i posar la decisió en mans dels seus ciutadans no és cap delict. I la repressió, evidentment, no és cap solució", diu també en l'escrit.

Junqueras hi manifestava també la seva voluntat de "continuar lluitant" per la "llibertat" de Catalunya i defensar els seus "drets polítics i els de tots

els represaliats, que és allò que ens volen arrabassar".

"Per això he decidit presentar-me a les eleccions europees, és la millor manera de no fer efectiva la repressió que ens volen imposar", afirma, abans d'afegir: "Després de reflexionar-ho personalment i compartir-ho amb els companys que estan patint la repressió, em sento amb força i coratge per encapçalar la candidatura d'ERC a les eleccions europees del maig de 2019."

Junqueras es mostra convençut que es pot "tornar a vèncer la repressió amb la nostra millor arma: la democràcia". "No podem permetre que ens intentin apartar, que ens vulguin deixar sense veu, i en cada nova oportunitat hem de demostrar que seguim determinats, que som majoria i estem disposats a donar-ho tot per defensar la democràcia, els drets civils i polítics i la sobirania del poble de Catalunya", hi afegeix. "Internacionalitzar la causa de la llibertat, de Catalunya, i denunciar la causa general contra l'independentisme, que s'ha convertit una causa general contra la democràcia, és avui més necessari que mai", conclou el dirigent d'ERC. ■

Oportunitat per als espanyols

El vicepresident i adjunt a la presidència d'ERC, Pere Aragonès, va celebrar ahir de Lledoners la decisió d'Oriol Junqueras de voler encapçalar la candidatura del partit a les eleccions europees del maig del 2019. Aragonès va dir que s'utilitzaran totes les eines a l'abast per intentar resoldre el conflicte polític de manera democràtica. També va des-

tacar l'oportunitat que representen les urnes en les eleccions europees no només per apel·lar els catalans, sinó també els ciutadans de l'Estat: "Amb el suport a Oriol Junqueras com a eurodiputat, els ciutadans de l'Estat també es podran solidaritzar amb la causa independentista i amb la situació dels presos polítics i exiliats."

10ª Fira de Màgia al carrer
4 - 5 - 6 - 7 d'Octubre

Espectacle estrella:
Mag Albert

Inauguració des de l'Argentina:
Brando i Silvana

Conferència:
Pere Rafart
(2n premi mundial)

DIJOUS 4:
Màgia escolar

DIVENDRES 5:
Màgia solidària amb el col·lectiu ALLEM

DISSABTE 6 i DIUMENGE 7:
Màgia al carrer tot el dia.

Tallers infantils de màgia

Montgai Màgia

www.montgaimagic.cat

Organitza: Ajuntament de Montgai

Amb el suport de: Diputació de Lleida

VOL VIURE EN
#CATALUNYA LLIBERTAT

Clam del PDeCAT i de Puigdemont a la “màxima unitat”

■ El president legítim aposta per la transversalitat i crida a “no ser sectaris” ■ Bonvehí demana a ERC unitat d'acció

Redacció

SANT JOAN DE VILATORRADA

El president del PDeCAT, David Bonvehí, i el president Carles Puigdemont van demanar ahir “màxima unitat” amb vista a les eleccions municipals del 2019, tot i recordar que el partit “és la primera força municipalista del país”. Puigdemont i Bonvehí van intervenir ahir al consell nacional del PDeCAT, que es va reunir a Sant Joan de Vilatorrada, amb prou feines a un quilòmetre de distància de la presó de Lledoners, segons recull l'agèn-

cia Efe.

Puigdemont, que va intervenir per videoconferència, va recordar que “la gent demana” unitat, “prioritzant les persones per damunt de sigles i ideologies”. “No siguem sectaris amb les nostres posicions”, els va dir, i va recordar que aquesta actitud d’“obrir molt els braços a tothom” ja es va aplicar a les eleccions del 21 de desembre amb la candidatura de JxCat.

El president del PDeCAT, David Bonvehí, es va adreçar en el seu parlament a l'ERC d'Oriol Jun-

queras a fer un “esforç per la unitat” amb vista a les eleccions del 2019, ja que amb candidatures conjuntes en les municipals i europees “obtidríem molt millor resultat”. Bonvehí va assegurar que entén que cada formació tingui la seva “posició”, però va demanar un “esforç per la unitat” per maximitzar els vots independentistes el 2019.

Per la seva banda, el president de la Generalitat, Quim Torra, va invocar l’“esperit de l’1-O” per “enfocar els pròxims mesos” a Catalunya. ■

El president Quim Torra va lliurar ahir la medalla Carrasco i Formiguera a l'Associació de Víctimes de l'1-O ■ ACN

La Generalitat es compromet a derogar la llei Arsal

Redacció

VIMBODÍ I POBLET

El govern, a través del secretari d'Administracions Locals, Miquel Àngel Escobar, es va comprometre ahir a negociar amb l'Estat espanyol, en les comissions bilaterals, la derogació de la llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (Arsal), segons l'agència ACN. Escobar va mostrar el seu compromís davant representants municipals de l'Associació Catalana de Municipis (ACM), en la clausura de la 4a Escola de Govern Locals, al monestir de Poblet, a la qual hi van assistir unes 150 persones. Escobar també va prometre un increment de les inversions per al món local i polítiques territorials que frenin l'enveliment dels pobles. ■

Torra: “Portar fins al final l’1-O”

El president de la Generalitat, Quim Torra, va apostar ahir al matí per “portar fins al final” el resultat de l’1-O i reivindicar el 27-O, “el dia que varem proclamar políticament la independència de Catalunya”.

Torra va fer aquestes manifestacions en l'entrega de la medalla Carrasco i Formiguera a l'Associació de Víctimes de l’1-O, una distinció que ha concedit el partit Demòcrates de Catalunya.

Fira de BANDOLERS

11, 12, 13 i 14 d'octubre de 2018

ALCOVER

(Alt Camp)

Vine a la cita Bandolera més important de Catalunya

Organitza:

Patrocinadors:

Col·laboradors:

Amb el suport de:

